

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Ndc/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 6118289259
Dátum vydania rozhodnutia: 12.09.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6118289259.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne PROBIT - GROUP TELECOM LTD, so sídlom v Yavne, Herut st 1, Izraelský štát, zastúpenej splnomocnenkyňou MST PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Laurinská 3, proti žalovanej W. J., trvale bytom v Z., N. I. XXXX/XXA, o zaplatenie 4 190 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6Csp/12/2019, takto

rozhodol:

Prejednanie sporu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 6 Csp/12/2019 prikazuje Okresnému súdu Bratislava II.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec predložil 2. septembra 2019 opätovne (po doplnení vyjadrenia žalovanej) spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava II z dôvodu vhodnosti (podľa § 39 ods. 2 Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „C.s.p.“). Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tak, že vzhľadom na to, že dôvodmi vhodnosti pre prikázanie sporu inému súdu môžu byť len také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu iným ako príslušným súdom, dovoľuje si o také prikázanie požiadať, pretože v danom prípade žalovaná v podanom odpore proti platobnému rozkazu z 12. septembra 2018 uviedla adresu pre doručovanie písomností v Z., N. XXXX/XX a ak aj sídlo advokátskej kancelárie zastupujúcej žalobkyňu (sídliaču v zahraničí) je v Bratislave, vedenie konania pred miestne príslušným súdom treba považovať (z hľadiska vzdialenosti) za časovo aj finančne veľmi neefektívne. Prikázanie sporu navrhovanému súdu preto považuje za výhodné a hospodárne pre obe strany sporu, pričom daná vec nie je typom konania, ktorý by v zmysle C.s.p. spadal do kategórie sporov s určenou výlučnou miestnou príslušnosťou.

2. Žalovaná vyjadrila s návrhom na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava II z dôvodu vhodnosti súhlas.

3. Najvyšší súd ako súd funkčne príslušný na prejednanie návrhu na prikázanie sporu inému súdu, keďže práve on je súdom najbližšie spoločne nadriadeným súdom aktuálne prejednávajúcemu sporu a

tomu súdu, ktorému by mal byť spor podľa návrhu žalobcu prikázaný (§ 39 ods. 3 C.s.p.) po prejednaní veci bez pojednávania (§ 438 ods. 1 a 177 ods. 1 C.s.p.) dospel k záveru, že návrh možno považovať za dôvodný.

4. Podľa § 39 ods. 2 C.s.p. spor možno prikázať inému súdu tej istej inštancie aj (okrem nutného prikázaní veci pre vylúčenie sudcov súdu majúceho inak spor prejednať a rozhodnúť) z dôvodu vhodnosti.

5. Predpokladom prikázaní sporu inému súdu podľa práve odcitovaného zákonného ustanovenia je existencia okolností, umožňujúcich hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie sporu iným súdom než tým, ktorého príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie bola určená na základe zákonných kritérií príslušnosti, existujúcich tu v čase začatia konania a zakladajúcich príslušnosť až do skončenia konania (takže tu ide aj o prelom zásady „perpetuatio fori“, čiže trvania príslušnosti, zakotvenej v ustanovení § 36 ods. 2 C.s.p.). Prejednávanie a rozhodovanie sporov súdmi, ktoré sú na ich prejednanie vecne, miestne i kauzálne príslušnými, je zákonom výslovne ustanoveným pravidlom a prípadné prikázanie (delegácia) určitého sporu inému súdu len výnimkou z takéhoto pravidla, ku ktorej uplatňovaniu treba pristupovať reštriktívne (aby bola zachovaná podstata, že tu ide o výnimku, a aby sa sama výnimka nestala pravidlom). Ak by totiž na to povolaný súd prikázal spor inému súdu podľa § 39 ods. 2 C.s.p., hoci by pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým aj ústavne zaručené zásady, podľa ktorých 1/ nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a 2/ príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Práve so zreteľom k charakteru delegácie (ako výnimky z pravidla, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií) musí mať potom aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

6. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 C.s.p. do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Dôvodmi vhodnosti pre prikázanie sporu inému súdu môžu byť len také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie (a logicky tiež rozhodnutie) sporu iným ako príslušným súdom. Úvaha o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu sporu i pomerov strán, pričom na pomery strany, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadať, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné strany sporu. Preto nie zanedbateľný význam pri posudzovaní dôvodov pre uplatnenie opisovanej výnimky z pravidla má i stanovisko ostatných strán.

7. V prejednávaní veci podľa názoru najvyššieho súdu okolnosti prípadu navrhovanú delegáciu veci odôvodňujú. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Žalobkyňa odôvodňuje vhodnosť ňou navrhovanej delegácie sporu vzdialenosťou, faktom, že ani žalovaná sa nezdržiava v mieste (pôvodného) trvalého pobytu a uviedla adresu pre doručovanie písomností v Bratislave a napokon tým, že i sídlo splnomocnenkyne žalobkyne je v Bratislave. Jedna sporová strana a zástupkyňa druhej strany sa tak v obvode miestne príslušného súdu nezdržiavajú, čím je ich možnosť zúčastňovať sa konania na miestne príslušnom Okresnom súde Lučenec značne sťažená. Vzhľadom k uvedenému, s prihliadnutím na predmet konania a konsenzus sporových strán (keď navyše nové trvalé bydlisko žalovanej sa nachádza tiež v Bratislave) je navrhované prenesenie miestnej príslušnosti v záujme zabezpečenia hospodárnosti konania i jeho zrýchlenia.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C.s.p. a preto návrhu vyhovel.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.